

שבועות שתים פרק ראשון שבועות

עין משפט
נור מצוה

יב.

מסורת הש"ס

לט א מ"ר פ"ד מס' ספ"ל מוקדם בסוף
ט ב מ"ר פ"ס מס' ג
ענינה י"ח פ"ג מ"ב וו:
ס"ג מ"ר פ"ד מס' ג
ספ"ל מוקדם בסוף
טב ד מ"ר סס כ"ב טו:
טג ה"ח פ"ד מס' ג
קפלס ס יומ"ג
סלה נ:

ונכחדתא ברעה. מימה דס"ל נמיינקע
ל דילע לאו מקומע נקץ למונח
דר סטמונן וויל דרכנות נקט דלאפוי
וותה לעיל וויל יי' דפרק רכח

שאני קמורה דלית לך תח
מקומם דהמדיין ובלי
אפקנס ו עונן גאנטיזן דהווען
תקאָס מעוטט כו' להן נקוטו
לאה סאלול ואון צפלען
כוּס יקליב מה לנטה
קומר ליט דלטט לאַס
מאַנְס אַז דקָל מוייז

(ה) כת. יטכ"ר, (ג) פמליל
 (ו) טענין, (ד) יומתך סב מלחמה
 (כ) כת. כה, (ד) מלחמה כ-
 (פ) מלחמה עגנון, (ה) גמלה מלחמה
 קת'ם ר' ר' מל'אך, (ו) סול
 נספיה, יטכ"ר, (ז) עמל'ל כ-
 (ט) עניר כת. מלחמה יטכ"ר
 (ט) עמל'ל יטכ"ר

העתק

ב' כ"ז מנה נעלמן:
אקייצין ב' חון את המטבח. תימה
צפלקן סתומה מהחט
ט: (וסט) מכם דלאו' לרעה
הנוגן ווי לח' נא' נא' ב' ג' ב' ג'
טסס עליזן ווא' ק' יונן ממדין צל' איגרכו
כין ק' יונן ממדין צל' איגרכו
ג'בורה לדכרי ר' ס' ה' נפץ ממימים
שצצני שצצני דלה' לס' מתקשה
דרדריאס ויל' דהקס מסות חנותה
פ'טני כי' דעקר מיליח דר' יונן
ט'טום דדריך מממי' דל' לא' ג'ל' ס'
ה'טמר ר' ט' חומר וו' ג' דל' יונן
דדריכי ר' ס' נקט נמי' נדי' דל'כון החימות
ס'טמ'ה ס'טמ'ה וממתני' ס'טמ'ה מוי' דיק'
ס'טמ'ה ס'טמ'ה דל' טאלר לס' ג' ב' ג'
ל' כוון דגמיה' ד' יונן דל' טאלריך
ט'יט'ה לס' ג' ה' נלו' דסמע' ק' ס'טמ'ה
ד'ס'טמ'ה נא' ג' ס'טמ'ה ג' נלו' ק'טמ'ה
ג' ס'טמ'ה ק'טמ'ה:

ויריך דאמרת לא אמא יקרבו לדלא ר"מ
א והכי קאמר ליה בשלמה לדורי אמינו
ה השערים כפ bron שוה מש"ה יקרבו
לא ליריך אמא יקרבו אלא ר' יוחנן
וראו גמורי ליה לדברי ר"ש אין נפין
ברבי חכמים פרין ולר"ש דלית ליה לב
דר מתנה עליהןמאי עברין להו א"ר
חק א"ר יוחנן מקץין בהן את המבהח א"ר
טומאל בר רב יצחק ומורה ר"ש בשעריו
שאת שאן מקצין בגוףן אלא ברמיון
נא הוא דמיירא עולה והשתא עולה
כל התם דמיירא חמתה והשתא עולה
רודה לאחר כפורה אותו לפני כפורה אמר
כ"י אף אם נמי תניא ז' פר וישער של
ש' שבכו והפריש אחרים תחתיהם וכן
עיר ע"ז שאבדו והפריש אחרים תחתיהם וכן
לן ימותו דברי ר' יהודה ר' אלעוז ר' ש'
מרם ידעו עד שישתחבו יומכדו ויפלו
מיין לנרכה שאן חמתה צבר מטה
מא נקרבו איננו גופיו עליה אלא לאו
עם גזירה לאחר כפורה אותו לפני כפורה
מר רבא אף אם נמי תניא ז' יהושני יועה
ש' שישתחב יומכד ויפלו דמו לנדבה ואמא
דבר איזו גופה עולה אלא לאו ש"מ גורה
חר כפורה אותו לפני כפורה אמר רבニア
ז' אם נמי תניא ז' שם שמרו בעלי או
וחתיכפרו בעלי יועה עד שישתחב יומכד
יללו במי לנרכה כי אלעוז אומר ימות
יע' יהושע אמר ביא ברמיון עולה וילקרכ
לא גופה עולה לאו גורה
אחר כפורה אותו לפני כפורה שמע מינה
יא נמי הכלימה הן מביאין מן המותרות

(ב) ומי היה קב"ה וזה
פסחא פ"ז כי אמורות:

רביינו הנגאל
ר' יונה אמר בא ר' גירא
תני פירון שלל האזרכו
ללאו ר' קיסרי בון מלכיה
שאל לישם מפערן. אלא
כמו מי מרים שאמון
לענין קב"ה שעה
המתקבב. וזה פלי'
המזרחי דמעתקרא עולמה
השאלה. והשאלה תחיה
אתון עולמה עלילן ליל' כלבו
(אלא) ואיל' כבן שיר
בון אין קב"ה בפערן
לשם עלה.
ולאורה בפערן עאי' פערנה
מן קב"ה אלה כדרה
אנו לפ"ז ספרה אליל
ברא אף לא ימי ניגא
והושיע יעה דשומאבק
ברובך. ואמא נרב הדוא
ונזיה לילוח דרביה. אלא
לא שם גונה לאחר
סדרה אתו לפ"ז פערה.
היא מי היכי סה
מכבאיין בן הפטוריות.

100

